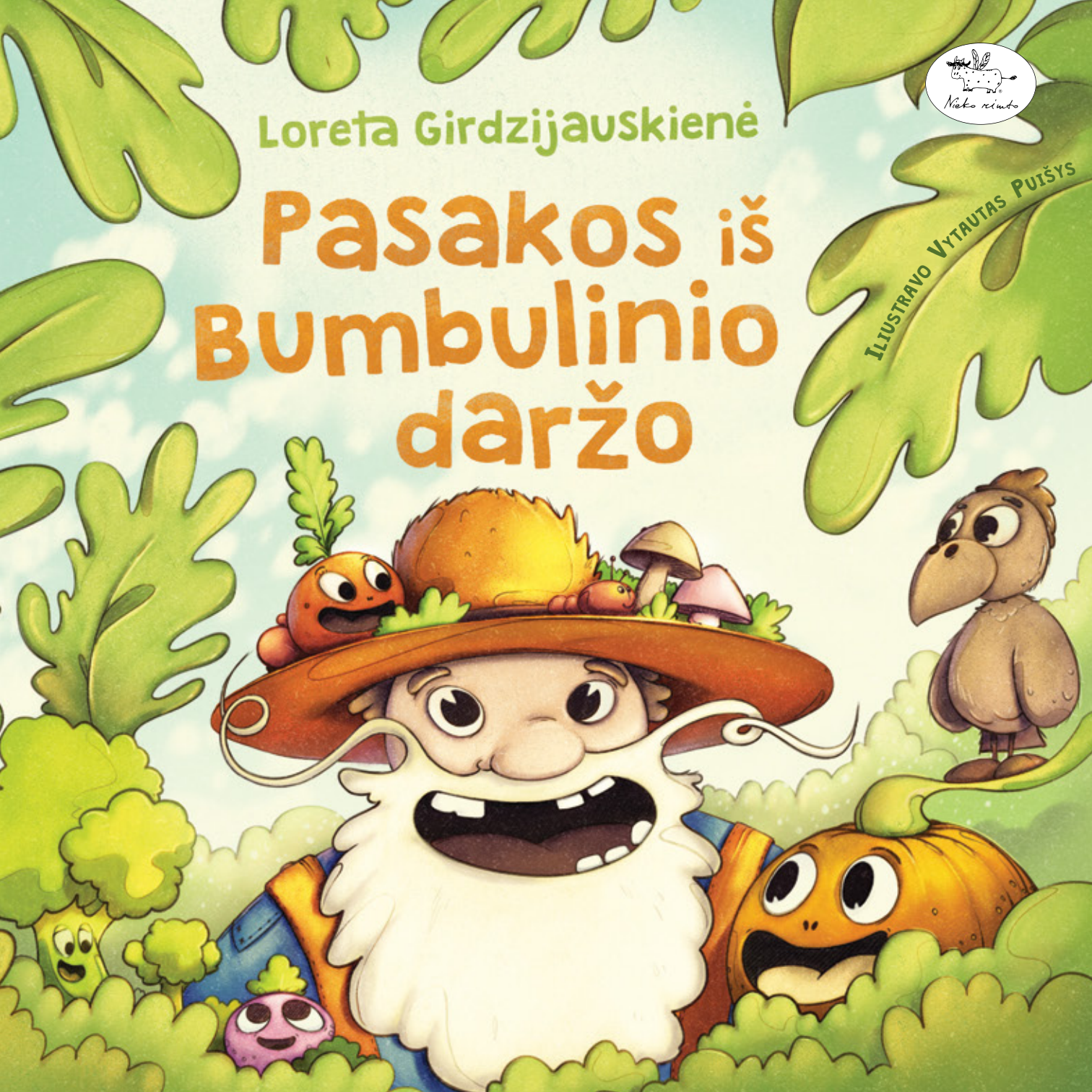

Loreta Girdzijauskienė

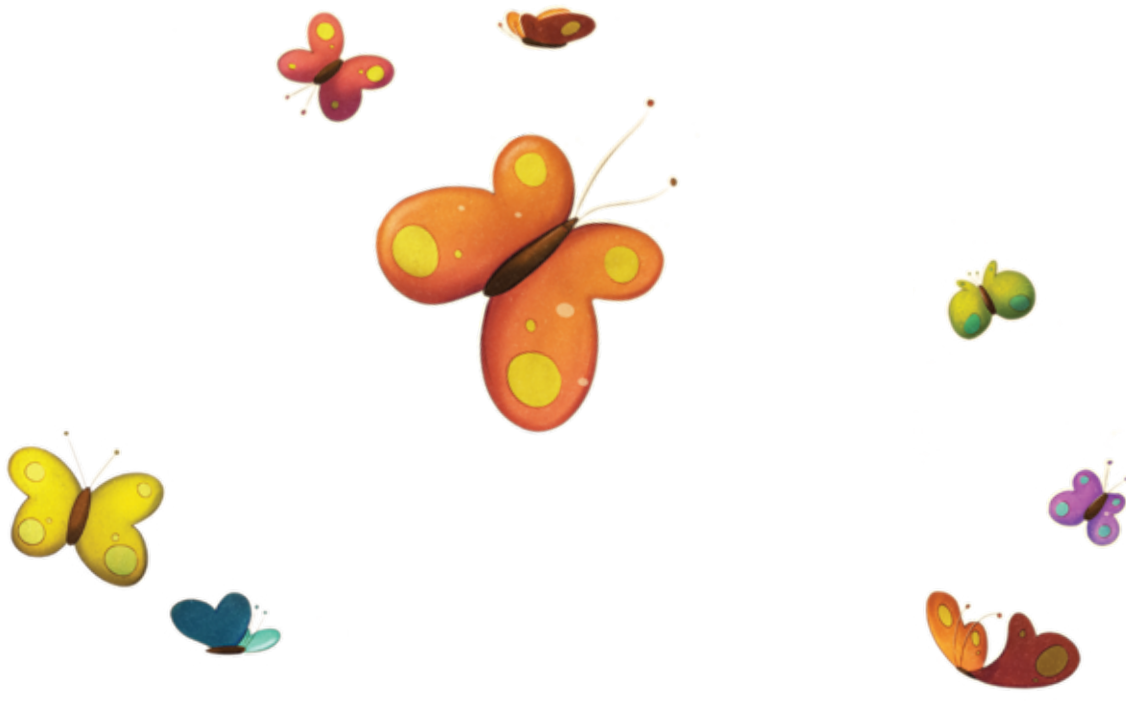
Pasakos iš Bumbulinio daržo

ILIUSTRAVO VYTAUTAS PUŠYS

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Loreta Girdzijauskienė, 2020
© Iliustracijos, Vytautas Puišys, 2020
© Leidykla „Nieko rimto“, 2021

ISBN 978-609-441-736-8

Loreta Girdzijauskienė

Pasakos iš Bumbulinio daržo

ILIUSTRAVO **VYTAUTAS PUIŠYS**

Vilnius
2021

Viename kaime gyveno seneliukas. Niekas nežinojo jo tikrojo vardo. Tiesiog vadino Bumbuliniu, nes jis niekada nesiskyrė su savo kepure, ant kurios tupėjo didelis didelis bumbulas.

Bet ne vien dėl kepurės Bumbulinis buvo žinomas, ir ne dėl puikių ūsų, puošiančių jo putlų veidą. Jį visi žinojo dėl jo ypatingo daržo, kurį jis stropiai puoselėjo. Žmonės kalbėjo, kad Bumbulinio darže dedasi neregėti dalykai: kad daržovės kalbasi, o ten atklydę gyvūnai ima keistai elgtis. Kalbėjo kalbėjo, kol štai tokių pasakų apie tas stebuklingas daržoves prikalbėjo...

SALOTŲ KONKURSAS

Bumbulinis labai mėgo salotas, tad jo darže augo jų visa galybė. Akys raibo nuo įvairovės: viena garbanota, kita tankių lapų, trečia ryškiai vyšninė.

Ir vieną dieną ramiai sau augusios salotos ėmė ir susiginčijo, kuri salota pati šauniausia. Kiekviena manė, kad tik ji yra ypatinga ir pati nuostabiausia.

– Mano garbanos išpūdingos. Jūs tokių neturite! – gyrėsi viena.

– O mano lapai visų tankiausi! – nenusileido kita.

– Bet mano spalvos ryškiausios! – išpyškino trečia.

Žodžiu, ginčui galo nesimatė. Tačiau vienai niekuo neišsiskiriančiai salotai, kurios buvo itin gausiai prisodinta, pabodo draugių burbuliavimas. Kad nutrauktų nesibaigiantį ginčą, ji pasiūlė surengti salotų konkursą.

Gražuolės net aiktelėjo nuo tokios minties. „Kokia čia keistuolė mus pertraukė“, – nusistebėjo jos. Bet trumpai pagalvojusios pasiūlymą priėmė.

– Nors nei grožiu, nei garbanomis pasigirti tu negali, bet turiu sutikti – gerai sugalvojai, – sumurmėjo garbanotoji.

– O kas spręs, kuri iš mūsų šauniausia ir gražiausia, ir pati pati pačiausia? – nepatikliai pasiteiravo tankioji.

– Štai medyje tupi varna. Ji ir nuspręs! – pasiūlė neišvaizdžioji žalialapė.

Taip ir padarė. Pašaukė varną, kuri kiauras dienas tupėdavo medyje nieko neveikdama, ir paprašė pabūti salotų konkurso teisėja.

Varna, sulaukusi tokio netikėto dėmesio, maloniai sutiko pateisėjauti. Vis vien nėr ką veikti, o čia tokios pareigos!

Tad ėmėsi darbo. Visas apžiūrėjo, net paragavo kiekvienos po lopinėlių. Pasvarsčiusi minutėlę iškilmingai pranešė savo sprendimą.

– Dabar paskelbsiu šio daržo salotų konkurso nugalėtoją, – varna akimirką patylėjo, o visoms salotoms nuo įtampos net lapeliai įsitempė.

– Šaunusia salota skelbiu... gausiai lapojančią ir labai labai skanią salotą! – juodaskvernę gardžiai sučepsėjo ir iš lėto savo ilgu snapu parodė nugalėtoją.

Gražuolės salotos liko be žado nuo tokio akibrokšto.

– Kaip čia taip, varna?! Mes juk gražesnės už ją!

– Kaip kaip, kas iš to grožio, jei skonis nekoks. Būkite skanios, ne vien gražios! – be gailėsčio drėbtelėjo toji ir suplasnojusi juodais it derva sparnais nuskrido savais keliais.

Tad pagaliau salotų ginčas buvo baigtas. Nugalėjusi salota džiaugėsi pagaliau grįžusia ramybe ir toliau sau gausiai vešėjo.

SESĖS MORKOS

Kartą Bumbulinis rovė morkas. Ir vienoje lysvėje rado keistą porelę – dvi morkos buvo taip apsvijusios viena kitą, kad atskirt negalėjai. Ogi tos porelės istorija buvo tokia...

Tos morkos – tai dvi seserys. Kai buvo mažos, lysvėje niekaip neišsiteko. Mama morka jas visaip ramino, taikė, bet viskas veltui. Vieną dieną mamai trūko kantrybė ir ji supykusi rėžė:

– Apvyniosiu jus jūsų uodegom taip, kad nieku gyvu neišsivaduosite. Kol neišmoksite viena kitos pakęsti, tol būsit neišskiriamos!

Bet morkyčių būta labai užsispyrusių. Abi viena kita skundėsi. Tai viena per daug muistosi, tai kita savo knarkimu miegoti neleidžia.

Bėgo laikas, visos morkos augo ilgyn ir platyn. Peštukės irgi neatsiliko. Pagaliau paaugusios viena kitą pamėgo. Tik jau buvo per vėlu. Nes augdamos savo morkų kūnais taip sulipo, kad net mama morka nepajėgė savo dukrų atskirti.

Taip ir liko susikibusios. O senosios morkos jaunėles jų pavyzdžiu mokė:

– Matote, susitaikyti reikia kuo greičiau. Pyktis praeina, o jo pančiai lieka.

POMIDORAS BARBADORAS

Vasarai įpusėjus, daržo šiltnamyje siautė tikras spalvų karnavalas.

Nuo visokiausių spalvų – raudonos, geltonos, oranžinės ir net juodos – fontano akyse mirguliavo. Ir kas gi tie šventės kaltininkai? Aišku, pomidorai!

Kai nemiegodavo, supdavosi ant savo žaliųjų šakelių laukdami, kada bus nuskinti.

Kiekvieno pomidoro tokia lemtis. Tačiau vienas išsiskyrė iš kitų. Jo neskynė. Jis buvo didelis bei storas ir kasdien storėjo. Kiti pomidorai jį vadino pomidoru Barbadoru, nes storėdamas juokingai braškėjo. Ir vis šaipėsi, kad šeimininkas neateina jo nusiskinti pietums ar pomidorų padažui.

– Matyt, tu, Barbadorai, niekam tikęs, kad tavęs neskina!

– Ir neskanus, cha cha cha! – antrino kiti.

– Juokitės juokitės, – mąstė Barbadoras. – Dar pamatysim, kas juoksis paskutinis!

Diena keitė dieną ir pomidorų sezonas ėjo į pabaigą, visi pomidorai buvo nuskinti. Liko tik pomidoras Barbadoras. Vieną rytą atėjo ir jo eilė būti nuskintam.

– Na ką, matyt, ir aš virsiu konservais, – atsiduso Barbadoras.

Bet neatspėjo. Jis buvo toks geras, kad Bumbulinis nutarė jį pasilikti sėklai. Tie, kurie juokėsi, buvo suvalgyti, o Barbadoras susilaukė daugybės vaikų.

Vakarais, kai sutemdavo, gerai įtempęs ausis, galėdavai išgirsti, kaip pomidorai šiltnamyje juokdamiesi kartoja:

– Juokiasi tas, kas juokiasi paskutinis!

TURINYS

SALOTŲ KONKURSAS.....	5
SESĖS MORKOS.....	7
POMIDORAS BARBADORAS.....	8
KARTUS AGURKAS.....	10
BRAŠKĖ DAUGIATAŠKĖ.....	12
SVOGŪNŲ IR ČESNAKŲ KARAS.....	14
PLEPIAI BUROKAI.....	16
MOLIŪGAS IR PELĖ.....	18
MAMA BULVĖ.....	20
BROKOLIO IR KALAFIORO GINČAS DĖL SAULĖS.....	22
ČUKINIJŲ DRAUGYSTĖ.....	24
SAVANAUDIS KRAPAS.....	26
PAPRIKA, KURI SKUBĖJO UŽAUGTI.....	28
KOPŪSTO PASLAPTIS.....	30

„Pasakos iš Bumbulinio daržo“ – tai debiutinis lietuvių rašytojos Loretos Girdzijauskienės kūrinys vaikams, kurį sudaro keturiolika žaismingų istorijų apie kalbančias, jaučiančias ir įvairių nuotykių patiriančias daržoves. Mažiesiems skirtos pasakos humoru ir išmintimi sudomins ne tik vaikus, bet ir jų tėvelius.

Bumbulinio daržo gyventojus spalvingais piešiniais atgaivino iliustruotojas Vytautas Puišys.

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Erika Merkytė-Švarcienė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 2500 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Įsivaizduokite gražų saulėtą kaimą, kuriame gyvena senas seneliukas su kepure, ant kurios tupi didelis didelis bumbulas. Įsivaizduojate? Dėl šio bumbulo visi jį ir vadina Bumbuliniu.

Bumbulinis ypatingas ne tik dėl kepurės. Jis turi stebuklingą daržą, kuriame dedasi neregėti dalykai. Jo auginamos daržovės kalba ir patiria nuotykių, o atklydę gyvūnai taip pat ima elgtis netikėtai. Visi šie nuotyčiai sugulė į linksmai išmintingas pasakas, kurias skaityti prieš miegą, prieš valgį ar ką tik atsikėlus – vienas malonumas!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-736-8

9 786094 417368